

Biblické texty:

5Mojžíšova 6, 4-9: Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány.

List Židům 9, 11-15: Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším. A nevesel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupění. Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvněné a zevně je očišťuje, čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvřenou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí. Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno – neboť jeho smrt přinesla vykoupění z hříchů, spáchaných za první smlouvy.

Marek 12, 28-34: Přistoupil k němu jeden ze zákoníků a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!‘ Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe!‘ Většího přikázání nad tato dvě není.“ I řekl mu ten zákoník: „Správně, Místře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho; a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než přinášet Bohu oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ Potom se ho již nikdo otázel neodvážil.

Máme-li Boha v srdci, je to vidět i navenek.

Jistě jste si všimli, že čtení první a evangelní jsou z části totožná. S dětmi ve škole i tady se učíme Písmo znát. Ještě mnohem důležitější je učit se mu naslouchat. A to proto, abychom pak podle něj žili. Dnes jsme četli nejdůležitější text Starého zákona. Proč? Jde o základní židovskou modlitbu. Sám Ježíš je označil jako nejdůležitější v dnešním rozhovoru se vzdělaným člověkem v Mojžíšově Zákoně. Když jsem se já učila začátkům Bible a křesťanskému náboženství, tak jsme se učili Desateru a Dvojí přikázání lásky a chozením na bohoslužby jsme se naučili modlitbu Otčenáš. Dnes se učíme, že ani v Desateru ani v Ježíšově dvojím přikázání nejde vlastně o příkazy, ale o vztah nás lidí k Bohu. Jinak řečeno o návod pro dobrý a smysluplný život. Izrael a my máme Hospodinu naslouchat, máme jeho slovo pečlivě vnímat, být ochotni si v Písmu číst, přemýšlet nad ním, být tak vůči Pánu Bohu v neustálé připravenosti a vnímat, kdo Bůh vlastně je. Když se nám to daří, má to pozoruhodné následky:

Protože máme jeho slova ve svém srdci, Boha začínáme milovat a změna je na nás vidět, je to vidět i okolo nás (na tvých dveřích a branách), učíme děti své, nebo děti ve škole.

Člověk, který naslouchá Bohu, Boha miluje. Lásku nelze přikázat ani k lidem ani k Bohu, láska opravdu nejde přikázat. My se zamilováváme do někoho, kdo je vedle nás, kdo v nás probouzí nějaké pocity (člověka, nějakého tvora). Milovat ale někoho, kdo je neviditelný,

transcendentní nejde. K Bohu vzniká láska, která není racionální. Vzniká jako následek naslouchání Božímu slovu, nevzniká přes rozum a vůli, ale jde zevnitř (ze srdce), protože do toho srdce jsou vkládána Boží slova. Člověk je k Bohu připoután. Člověk miluje celým srdcem, celou duší a celou svou silou – „na plné pecky“, se vším všudy. Zevnitř je člověk k Bohu připoután, jako následek toho, že Hospodina slyší a naslouchá mu.

Vztah s Bohem, propojení s Bohem je neoddělitelné od propojení s člověkem. Tady nejde o náboženský zážitek, ale současně o zkvalitnění mezilidských vztahů.

Všechno, co od Boha přichází, impulzy od Boha, obecně nazýváme slovem. Nejde tedy jen o slovo.

Tam, kde máme Boha v srdci, uvnitř, tak je to patrné i navenek.

Máme s Hospodinem konkrétní a kolektivní zkušenost.